



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 7420/2023**  
**28.06.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Ђокић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из ..., чији је пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/21 од 27.06.2022. године, у седници већа одржаној 28.06.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/21 од 27.06.2022. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/21 од 27.06.2022. године.

### **Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/21 од 27.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 984/19 од 12.05.2021. године, којом је одбијен примарни тужбени захтев за утврђење да је тужилца стекла на основу стицања у заједници 1/2 дела непокретности, стана у ..., на адреси, са означањем ближих података уписаних у листу непокретности број ... КО ..., да је ништав и не производи правно дејство у 1/2 дела ове непокретности Уговор о продаји закључен између првотуженог ББ, као продавца и друготуженог ВВ, као купаца, солемнизован код Основног суда у Параћину под ОПУ: 97-2015 од 24.02.2015. године, те за обавезивање туженог ВВ да трпи да се наведено право испише са његовог имена и упише на име тужиле; одбијен евентуални тужбени захтев којим је тражено утврђење да је ништав и не производи правно дејство уговор о продаји непокретности, садржине означене на идентичан начин као у примарном тужбеном захтеву, те за обавезивање туженог ВВ да трпи да се ова непокретност код Службе за катастар непокретности у листу непокретности бр ... КО ... испише са његовог имена и упише на име туженог ББ; тужилца обавезана да туженом ВВ надокнади парничне трошкове у износу од 196.350,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној из разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужила нема право на тековински удео на предметној непокретности по правном основу стицања у ванбрачној заједници са покојним ГГ, а коју је по споразуму у породици искључиво наследио њихов заједнички син првотужени ББ, односно да није ништав купопродајни уговор којим је првотужени ББ пет година након стицања својине непокретност отуђио друготуженом ВВ, који је на основу тог теретног уговора уписан у јавној евиденцији непокретности као њен власник.

Имајући у виду утврђено чињенично стање на коме су нижестепени судови засновали правноснажну пресуду, по оцени Врховног суда одлука о неоснованости постављених захтева у парници коју је тужила покренула три године након теретног располагања са којим је била упозната, не одступа од правних схватања изражених кроз одлуке ревизијског суда о заштити права трећих савесних лица, која су се уписала као власници непокретности по теретном правном основу.

Тужила уз ревизију не прилаже одлуке судова донете по правним лековима као доказ различитог поступања судова код битно истоврсног чињеничног утврђења, нити из навода ревизије произилази да су испуњени други законом прописани разлози за одлучивање о ревизији као посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парница је покренута тужбом поднетом 19.02.2018. године, вредност предмета спора утврђена је по одредби члана 33. став 2. ЗПП на 20.000,00 динара, која вредност очигледно не премашује имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке, донета је на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија  
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић